

PIATA NEDEĽA CEZ ROK C

Každý, kto bol vo Svätej zemi, mi dá za pravdu, že najkrajšie miesta sú v okolí Genezaretského jazera. Udalosť dnešného evanjelia sa odohrala pri Kafarnaume, kde bol prístav, do ktorého sa každé ráno vracali rybári po celonočnom rybolove. Rybolov bol možný len v noci, lebo ryby plávajú blízko pod hladinou. Cez deň sa ponárajú do hĺbky, preto loviť ryby cez deň nie je možné, čo skúsení rybári veľmi dobre vedeli. Jazero bolo a je aj teraz bohaté na množstvo rýb rôznych druhov. Nie každá noc bola i napriek tomu úspešná, a preto sa stalo, že tak ako teraz, tak aj po iné rána sa rybári vracali bez úlovku. Pán Ježiš pozoroval Petra a jeho spoločníkov, ako si smutne prali siete. Najprv si požičal loďku, aby učil zástupy, ktoré boli na brehu a potom požiadal Petra, aby s ním zašiel na hlbinu a spustil siete. Peter ako skúsený rybár v duchu chápal Ježišovu výzvu ako nezmysel, ale i napriek tomu poslúchol. A čo videl? Úlovok bol taký, že mu museli prísť pomôcť aj ďalší rybári. Vtedy s hrôzou padol pred Ježišom a čo mu povedal, to zaznamenal evanjelista, aby odišiel od neho, lebo je hriešny človek.

Pre naše zamyslenie si všimnime dve vety z dnešného evanjelia. Prvá veta, ktorú Ježiš povedal Petrovi je: „Odteraz budeš loviť ľudí.“ Ale dôležitá je najmä druhá: „Zájdí na hlbinu.“ Pánu Ježišovi tu tak nešlo o ryby, ale o to, že takým spôsobom, akým ste v tejto chvíli so mnou boli úspešní pri love rýb, len takým spôsobom budete úspešní pri love ľudí pre Božie kráľovstvo, keď to budete robiť s hlbokou vierou. Preto, obrazne povedané, každý, kto chce loviť ľudí pre Božie kráľovstvo, musí zájsť na hlbinu. Hlbina znamená hlbokú vieru. Hlbokú vieru musí mať laik, ak chce vo svojom okolí úspešne apoštolovať. Hlbokú vieru musí mať kňaz, ak chce úspešne konať pastoračiu vo svojej farnosti. Hlboká viera je nevyhnutnou podmienkou úspešného lovu ľudí.

Ale, dajme si otázku: Čo je to hlboká viera? Možno sa nazdávame, že hlboká viera je veriť v Boha, ako to veria známi vedci, ktorí obdivujú presnosť vesmíru, krásu našej zeme, úžasnú presnosť v jadre atómu a v iných prírodných javoch. Preto padajú na kolena pred Stvoriteľom. Takáto pevná viera je iste nádherná, preto ju dávame ako príklad na povzbudenie tým, čo ťažko vedia uveriť, že Boh jestvuje. Lenže pre kňaza a pre laického apoštola nestačí len veriť, že Boh jestvuje. My musíme veriť, že Boh jestvuje a žije v nás. My musíme veriť, že Boh v nás tak intenzívne prebýva, že do nás vlieva svoj život. A jeho život je Láska. Čiže, Boh prebývajúci v nás, preniká naše srdce svojou láskou, ako píše sv. Pavol v Liste Rimanom, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali (Rim 5, 5), takže sa stále aj my stávame láskou. Láskou k Bohu a bližným. Až vtedy sa stáva naša viera hlbokou, keď vyústi v láske. Lebo, ak by naša viera nerozkvitala v láske, tak je naša viera bez významu. Preto veľmi odporúčam prečítať si znovu pozorne trinástu kapitolu z Prvého listu Pavla apoštola Korinťanom, ako sme ju mali možnosť si vypočúť minulú nedeľu v druhom čítaní. Žiaden básnik na svete doteraz nevyjadril podstatu lásky tak, ako práve svätý Pavol v tejto takzvanej Veľpiesni lásky. Úspešným apoštolom, tak laikom ako aj kňazom, môžem byť až vtedy, keď je moja viera preniknutá láskou.

Pre povzbudenie uvediem príklad zo života arského farára svätého Jána Vianneya, o ktorom vieme, že bol vynikajúcim kňazom. Svojimi kázňami priviedol do Cirkvi Židovku, manželku zaťatého ateistu a pokrstil ju. Keď sa to dozvedel jej manžel, tak sa veľmi rozzúrnil, že s nožom v ruke bežal na faru a zadychčaný kričal: „Ako ste sa opovážil pokrstiť moju ženu? Vykoľem vám oko!“ Nato mu kňaz povedal: „Nech sa páči, však mi ešte ostane druhé oko, ktorým budem s Kristovou láskou hľadiť na vás.“ A muž nato: „Vykoľem vám obe oči, kričal!“ Nato mu kňaz s absolútnym pokojom povedal: „Potom mi ostane ešte srdce, ktorým vás budem milovať ako brata v Kristovi.“ Mužovi vypadol nôž z ruky, padol pred kňazom na kolena a vykrikol: „Odpusťte mi, prosím! Keď je vaša viera taká nádherná, keď je vaša viera sama láska, chcem byť aj ja

veriacim katolíkom. Poučte aj mňa, a pokrstite ma. Verím v Boha.“ Vidíme, že svätý kňaz nezískal ateistu učenými teologickými argumentami o jestvovaní Boha, ale hlbokou láskou plnou viery. Z jeho života v Arse vidíme, prečo bol svätý Ján Vianney ako pastoračný kňaz vo svojej farnosti tak úspešný. Odpoveď je v tom, že zašiel na hlbinu.

Nuž, milí priatelia, nikdy nehovorme: Ja som dobrý veriaci (veriaci), lebo chodím do kostola, chodím na sväté prijímanie, modlím sa, čítam Písmo sväté, nosím na krku krížik, čítam náboženskú literatúru. To všetko je krásne a chvályhodné, ale hlboká viera to ešte nemusí byť. Pravý veriaci sa pozná podľa iného znaku, ktorý nám určil Pán Ježiš, keď povedal: „Podľa toho všetci poznajú, že ste moji učeníci, keď sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 38). Nech to v nás platí tak pre tých, ktorí sú nám sympatickí, ako aj pre tých, ktorí nám robia zle, aj keď je to niekedy ťažké.

Dajme si životné heslo: Chceme zájsť na hlbinu!

Pripravil vdp. Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.